

Imádkozzunk együtt. Taizéi imák és énekek. OMC, Bécs 1988. 103 o.

Jól ismerjük Taizét, a nemzetközi ifjúsági találkozó színhelyét, ahol 1957 óta a fiatalok egymást követő nemzedékei találják egymásra a közös Isten-keresésben.

Európa országaiból, de más kontinensekről is érkeznek zarándokok, hogy Roger testvér falujában keressék az imádság és a mindennapi élet egységét, s hogy elmélyítsék hitük forrásait. E célkitűzésnél próbál segítséget nyújtani kiadványunk, amely eredetiben Clunyen jelent meg.

A tájékoztató jellegű rövid bevezetés után zoltárverseket, majd újszövetségi olvasmányokat találunk. Ezután könyörgések, litániák és egyéb imádságok következnek. Mindezek hozzásegítenek a Krisztussal való személyes találkozáshoz.

A második fejezet Énekek címmel jelenik meg. Több évszázad színes dalművészetébe enged bepillantást. Az énekek szövegét megtaláljuk az eredeti nyelven és magyar fordításban egyaránt. Az éneklés módjában sem hagy bennünket árván és tanácstalanul. Útbaigazítást találunk itt erre vonatkozólag is. Ezáltal a zenéhez kevésbé értők is megtalálhatják a művek helyes előadási formáját. Bizonyos, hogy a "cél nem a tökéletes zenei előadás, hanem az, hogy imádságunkat a közös éneklés örömeiben is kifejezzük".

A könyv elsősorban a Taizébe látogató fiataloknak, illetve az esztendőök fordulóján a taizéi ösztönzésre megvalósuló európai találkozó résztvevőinek készült. De a kiadvány tartalma hasznos kézikönyv mindenütt és minden korosztály számára; különösen azok vehetik nagy hasznát, akik mélyebb vallási élményeket igényelnek.

Horváth Csaba

F. Trochu: Az a r s i plébános, Vianney Szent János élete, Ecclesia, Budapest 1988. 433 o.

Feltűnő ennek a könyvnek kiadásával kapcsolatban, hogy közel félévszázad múltán most kerül másodszer ez a mű a magyar olvasóközönség kezébe. Ez értékét is mutatja, mert nem merült a feledés homályába a legnagyobb társadalmi és kulturális változások ellenére sem. Kiállta a legkérelhetetlenebb kritikuskak, az időnek bírálatát. Vonzza az olvasót a szent plébánosnak izgalmas, fordulatokban bővelkedő élete, de ennél még inkább érdeklődésre számíthat az isteni kegyelemnek egészen kiváltságos jelentkezése. Ez annál feltűnőbb, minél gyengébb eszközt vesz igénybe az Úr terveinek megvalósításában. Gyenge latin tudásával alig-alig tudta a teológiát elvégezni. Műveltsége csak alacsony szintet ért el. Az irodalom nem érdekelte. Egész papi életében nem vett a kezébe szórakoztató könyvet, de még újságot sem. Prédikációiban nem találunk egyetlen világi idézetet sem. A szónoki készségnek teljesen híjával volt. 35-40 oldalas beszédeit leírta és betanulta. Vasámapra virradó éjszakán megfigyelték, amint hangosan ismételtette a szöveget. De így is megtörtént, hogy a szószéken belesült, és szegyzenszemre befejezetlenül abbahagyta a prédikációt, s lejött a szószékről. Világlátottságról vagy kisebb tanulmányutakról szó sem volt. Majdnem az egész papi élete egy nyomorult kis faluban, Arsan telt el. De a lelkipásztori munkájához a talaj nagyon is mostoha volt. Mint fiatal plébános üres templommal kezdte.

De a vezeklés, a szigorú böjt és imádság embere a kegyelem kivételes működése folytán hatalmas változást idézett elő. Az a hely, ahol a legnagyobb hatást gyakorolta, a gyóntatószék